

F. t. l. om ændr. i l. om vurdering af landets faste ejendomme.

- a) Reglen om fritagelse af statens ejendomme er overført uforandret fra loven af 7. august 1922.
- b) Efter 1922-loven omfatter fritagelsen kommunale ejendomme med undtagelse af ejendomme, der anvendes til landbrug, havebrug eller skovdrift, samt bygninger, der anvendes til udleje. Efter forslaget skal også kommunale ubebyggede ejendomme, der udlejes, eller som henligger ubenyttede, inddrages under afgiftspligten.
- c) Reglen om fritagelse for skoler, hospitaler, sygehuse m. v. svarer i alt væsentligt til den nugældende regel herom, således som denne er blevet anvendt i praksis. Det bemærkes herved, at statsanerkendte opdragelseshjem og statsanerkendte institutioner for forebyggende børneforsorg hidtil er blevet fritaget bevillingsmæssigt, men at det må findes rimeligt, at de går ind under den lovhjemlede fritagelse.
- d) Efter de nugældende regler kan sports- og idrætspladser ikke fritages, idet fritagelse for ejendomsskatterne kun gives for de på grunden værende bygninger (med tilhørende grund, gårdsplads og have). Efter forslaget skal fritagelsen omfatte „sports- og idrætsanlæg“, altså også sports- og idrætspladsen, men dog kun når anlæget tilhører gymnastik-, idræts- og skytteforeninger eller andre organisationer med samme formål. Forsåvidt angår de til anlægget hørende bygninger fritages ligesom efter de nugældende regler kun sådanne lokaler, der direkte eller indirekte (såsom til omklædningsrum) anvendes til idrætslige formål, mens den del af et sports- eller idrætsanlæg, der benyttes til møde- og klublokaler, restaurant e. lign. ikke kan indgå under fritagelsen. Det skal ikke udelukke fritagelse, at de til anlæget hørende arealer og bygninger udlejes, når de blot anvendes til det angivne formål. Parkeringsplads på selve ejendommens areal, der udelukkende er til brug for anlægets publikum, må betragtes som en del af anlæget og altså gå ind under fritagelsen. Samme fritagelse skal derhos gælde for ungdomslejre og lejrpladser samt ejendomme, der anvendes til feriekoloni for børn, når ejeren er en organisation, hvis hovedformål er at fremme børns eller unge menneskers friluftsliv. Der henvises iøvrigt til bestemmelsen i stk. 3 og bemærkningerne hertil.
- e) Efter loven af 7. august 1922 er „forsamlingshuse og deslige bygninger“ fritaget for ejendomsskatter. I forslaget, der ikke tilsigter ændring af denne fritagelse, er af praktiske grunde indføjet en bestemmelse om, hvad der skal forstås ved et forsamlingshus.
- f) Ved denne bestemmelse foreslås fritagelse for

55 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag).

elektricitets-, gas- og vandværker, når adgangen til leverance fra værket står åben for alle indenfor det område, hvori værket arbejder, forudsat at værkets indtægter — bortset fra normal forrentning af en eventuel indskudskapital — ifølge vedtægtsmæssig bestemmelse udelukkende kan anvendes til værkets formål. Hvor værker som de nævnte drives af kommunerne, vil de være fritaget allerede som kommunale virksomheder og man har under hensyn til, det almennyttige øjemed fundet det rimeligt også at fritage private elektricitets-, gas- og vandværker, når de ikke forfølger et privat økonomisk formål, men udelukkende anvender overskuddet til værkets formål (bortset fra en normal forrentning af en eventuel indskudskapital).

- g) Bestemmelsen er overført fra § 49 i loven af 23. juni 1956.

Til stk. 2. Der henvises til de indledende bemærkninger.

Til stk. 3. For at fjerne de betænkeligheder, der kan være knyttet til reglen i stk. 1 d om, at sports- og idrætsanlæg m. v. er lovmæssigt fritaget for grundskyld, foreslås det, at hvor samfundsmæssige hensyn taler for, at et sådant areal overgår til anden anvendelse, navnlig bebyggelse, skal finansministeren kunne bestemme, at fritagelsen skal bortfalde. Det forudsættes, at bestemmelse herom først vil blive taget efter forhandling med de andre interesserede ministerier, og det skal efter forslaget altid være en betingelse for, at fritagelsen kan bortfalde, at dette anbefales af vedkommende kommunalbestyrelse.

ad § 50.

De nugældende regler om bevillingsmæssig fritagelse for grundskyld til staten indeholdes i § 8, stk. 2, 3 og 5, i loven af 7. august 1922.

Til stk. 1. I henhold til nævnte § 8, stk. 2, kan bevillingsmæssig fritagelse for grundskyld tilstås velgørende stiftelser og andre institutioner med almennyttigt formål af deres bygningers grund med gårdsplads og have, hvorhos lignende fritagelse for grundskyld kan gives for grunden med gårdsplads og have til ejendomme og lokaler, der er udlejet til stiftelser og institutioner som de nævnte eller til anvendelse i visse af de øjemed, der begrunder lovmæssig fritagelse. Den nugældende bestemmelse om, at en ejendom, der udlejes til anvendelse i et til fritagelse kvalificerende formål kan fritages for grundskyld, har man ikke ment at burde opretholde. En forudsætning for fritagelse i sådanne tilfælde måtte være, at fritagelsen kommer lejeren